24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6674 — 18 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 26 ՉԻԼԳԱՏԷ 1325 — 31 Décembre 1907 — 24me année № 6674

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆրթ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԴԱՒԹԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌ولك
ارمنیجه یوی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur - Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ԱՅԽԱՐՀԱԲԱՐԻ ԽՆԴԻՐԸ

Ս.

Արեւելք գաւթի նախաձեռնութեամբ օրագրութեան նիւթ դարձաւ մեր արդի հայերէնի կանոնաւորման, մաքրութեան եւ միօրինակութեան խնդիրը։ Ուրախալի է տեսնել այն բազմն հետաքրքրութիւնը եւ ամէն վերաբերմամբ, զոր ցուցաբերին մեր բոլոր կարգ դիրիները —ծանկոնաւոր կամ իսկականով— ընդարձակ յօդուածներ նուիրելով խնդրին։ Այս սիրայօժար մասնակցութիւնը կը հաստատէ, թէ մեր արդի լեզուն անխնամ, լքուած լեզու մը չէ մեր գրագէտներու կողմէն եւ իւրաքանչիւրը պատրաստ է իր տեսակէտով ծառայութիւն մը մատուցանել անոր՝ նպատակով ու հարթելով աշխատութեան կանոնաւոր զարգացման ուղին։ Այս լեզուամարտին մասնակցող այնքան հմուտ անձերու քննարկուի ուսումնասիրութիւնը պէտք է, որ մինչեւ այժմ արդ եղրակացութեան մը հանգիպին իրենց ինչ ինչ գլխաւոր սկզբունքները նկատմամբ եւ ընթերցող առաջնորդուած միտքն ալ հանգամանք ունենայ։

Ը.— Լեզուի պատմութիւն իբրեւ խարիսխ լեզուաբանութեան։

Կենդանի լեզուի կանոնաւորութեան համար բացառած պայքարի մը լեզուագիտական խարիսխն արդէն գտած ու հաստատած է լեզուաբանութիւնը եւ նորէն օրինելու պէտք չկայ. իսկ այս հաստատուն խարիսխն է կենդանի լեզուի անցած շրջաններու հետազօտութիւնը այսինքն նոյն լեզուի պատմութիւնը. առանց այս պատմական ուսումնասիրութեան ո՛չ մէկ դրական արդիւնք կարելի է ձեռք բերել։ Լեզուի գիտական ուսումնասիրութիւնը պատմական քննախօսութեամբ միայն հնարաւոր է։

Չկայ լեզուական երեւոյթ մը, որու գիտական ուսումնասիրութեան համար անհրաժեշտ չդառնայ պատմականին դիմել։ Հերման Բաուլ յայտնի լեզուագիտը կ'ըսէ. «Ընդհանրապէս չեմ հասկնար, թէ ինչպէս կարելի է լեզուի մը վրայ ուղիղ դատողութիւն հետազօտել առանց վերադառնալու ընթացքի մէջ, թէ պատմականօրէն ինչպէս կատարուեր է։ Համեմատական լեզուաքանութեան հօտյ ու հոյակապ չէնքը այս խարխլի պատմական ուսումնասիրութեան վրայ կառուցուած է Ֆրանց Պոբբէն և Կրիմէն սկսած։

«Մեր խօսած ու գրած լեզուն լեցուն է այնպիսի արտայայտութիւններով, դարձուածներով, որոնց էութեան մասին նոյն լեզուն չի կրնար հաշիւ տալ, և որոնք կը բացատրուին վաղուց մոռացուած հին իրողութիւններով և որոնք կը վերապրին արդի լեզուի մէջ իբրեւ վկաներ ուրիշ դարերու։ Պատմական մեթոտն ուրեմն կը ծառայացնէ այն փոփոխութիւնները, որոնց մէջէն անցեր է իւրաքանչիւր բառ, և այն մասնաւոր պատճառները, որոնք յառաջ բերեր են այս փոփոխութիւնը։

«Այս պատմութիւնը միայն հետաքրքրու համար չէ, այլ կը հետաքրքրէ այն ամէնքը, որոնք ձգտին գիտնալ կ'ուզեն իրենց գործածած բառերու նշանակութիւնը։»

Կենդանի լեզուն անփոփոխ մնալ չի կրնար. չարունակական ու յառաջընթաց զարգացում մը անխուսափելի էական յատկանիշն է կենդանի լեզուին։ Դարերու ընթացքի մէջ կրած այս փոփոխութիւնը կը հիւսէ անոր պատմութեան օղակները, որոնց հետեւելով մենք կրնանք գտնել այսօր մեր կիրարկած բառակեռերու և քերականական փոփոխութիւններու իւրաքանչիւրի նախնական հիմնաձեւը և անոր բուն նշանակութիւնը։

Այս պատմութեան մէջ կը գտնուի ներկայ լեզուի հնչիւնները և գաղափարի բանալին։ «Լեզուի գլխաւոր տարրերը՝ բառերը ժամանակի ընթացքին կը փոխուին արագութեամբ ու ներքնապէս, և այս փոփոխութիւնը երբեմն անճանաչելի ըլլալու աստիճան կ'յալակերպէ բառը, բայց այս փոփոխութիւնը այնքան կանոնաւոր կը կատարուի, որ կարելի է օրհնիմ անուանել. իսկ այսպիսի օրհնիմ մը ներգործութիւնն այնքան բացառնակ է, որ համայականութեան ոչինչ կը մնայ։ Օրէնքն իրեն կ'ենթարկէ նոյն պայմաններու մէջ գտնուած հնչուիւնները. միայն թէ այս հնչուիւններ պատմական թափառումներ։ Պէտք է գտնել կենդանի լեզուի խարիսխը, ընդունիլ լեզուական սկզբունքները և օրէնքները և, վստահօրէն կարելի է ըսել, այնուհետեւ բանականին առաւել արդիւնաւոր ըլլալով՝ չտեսով որոշ եղրակացութեան մը հանգիլ հնարաւոր պիտի դառնայ, որով մեր սիրելի լեզուն իր զարգացման և կատարելագործութեան համար աւելի մեծ չափով նպաստ պիտի առնայ։

Ը.— Լեզուի պատմութիւնը կը հաստատէ թէ նոյն լեզուի հին և նոր շրջաններ իրարմէ էապէս զատող քերականական ձեւերն են. Քերականական ձեւ կը կոչուին բառերու այն բոլոր թեքուիւններու (flexion) գումարը, որ կը կրեն անոնք իսօքի մէջ գործածուելով՝ իւրաքանչիւրն իր բնոյթին հետեւելով. Քերականական ձեւերը կը կազմեն լեզուի հիմը։ Բառամթերքը (lexique), արտասանութիւնը, նոյն իսկ համաձայնութիւնը կրնան փոխուիլ առանց հարուածելու լեզուն իր էութեան մէջ։ «Քերականական ձեւերու փոխուելու վայրկեանին սկսած՝ լեզուն կը դառնայ նոր լեզու»։ (A. Hatzfeld et A. Darmesteter. Diction. Générale de la langue française. էջ 1-2)։

Արդ այս ընդհանուր սկզբունքներով նկատողութեան առնենք այժմ մեր աշխարհաբարը։ Մեր կենդանի լեզուի գիտական ուսումնասիրութեան — ա՛յս միայն օրդ նպատակի կրնայ հասցնել— խարիսխն անոր պատմութիւնն է։ Ժ.Դ. դարէն սկսած ունինք գրաւոր յիշատակարաններ նոյն ժամանակի կենդանի լեզուով, որուն չարունակութիւնն է մեր արդի՝ արեւմտեան գրական լեզուն։ Բառերուն հայերէնի համար Տօքթ. Ե. Բարդէ «Ինչպէս հայերէնի մշակուած քերականութեան» պէտ մշակուած ընտր երկի մը գոյութիւնը, առաւելութիւն մը, որմէ դեռ եւս զուրկ է արեւելեան հայերէնը։ Այս պատմական երկի մէջ որոշ կերպով կ'երեւին լեզուական այն օրէնքները, որոնք գործադրուած դարեր են մեր լեզուի մէջ և ներկայիս ալ դեռ կը գործեն. իւրաքանչիւր հայ բանասէրի համար անհրաժեշտ այն փոփոխութիւնները, որոնց մէջէն անցեր է իւրաքանչիւր բառ, և այն մասնաւոր պատճառները, որոնք յառաջ բերեր են այս փոփոխութիւնը։

«Այս պատմութիւնը միայն հետաքրքրու համար չէ, այլ կը հետաքրքրէ այն ամէնքը, որոնք ձգտին գիտնալ կ'ուզեն իրենց գործածած բառերու նշանակութիւնը։»

Կենդանի լեզուն անփոփոխ մնալ չի կրնար. չարունակական ու յառաջընթաց զարգացում մը անխուսափելի էական յատկանիշն է կենդանի լեզուին։ Դարերու ընթացքի մէջ կրած այս փոփոխութիւնը կը հիւսէ անոր պատմութեան օղակները, որոնց հետեւելով մենք կրնանք գտնել այսօր մեր կիրարկած բառակեռերու և քերականական փոփոխութիւններու իւրաքանչիւրի նախնական հիմնաձեւը և անոր բուն նշանակութիւնը։

Այս պատմութեան մէջ կը գտնուի ներկայ լեզուի հնչիւնները և գաղափարի բանալին։ «Լեզուի գլխաւոր տարրերը՝ բառերը ժամանակի ընթացքին կը փոխուին արագութեամբ ու ներքնապէս, և այս փոփոխութիւնը երբեմն անճանաչելի ըլլալու աստիճան կ'յալակերպէ բառը, բայց այս փոփոխութիւնը այնքան կանոնաւոր կը կատարուի, որ կարելի է օրհնիմ անուանել. իսկ այսպիսի օրհնիմ մը ներգործութիւնն այնքան բացառնակ է, որ համայականութեան ոչինչ կը մնայ։ Օրէնքն իրեն կ'ենթարկէ նոյն պայմաններու մէջ գտնուած հնչուիւնները. միայն թէ այս հնչուիւններ պատմական թափառումներ։ Պէտք է գտնել կենդանի լեզուի խարիսխը, ընդունիլ լեզուական սկզբունքները և օրէնքները և, վստահօրէն կարելի է ըսել, այնուհետեւ բանականին առաւել արդիւնաւոր ըլլալով՝ չտեսով որոշ եղրակացութեան մը հանգիլ հնարաւոր պիտի դառնայ, որով մեր սիրելի լեզուն իր զարգացման և կատարելագործութեան համար աւելի մեծ չափով նպաստ պիտի առնայ։

Ը.— Լեզուի պատմութիւն իբրեւ խարիսխ լեզուաբանութեան։

Կենդանի լեզուի կանոնաւորութեան համար բացառած պայքարի մը լեզուագիտական խարիսխն արդէն գտած ու հաստատած է լեզուաբանութիւնը և նորէն օրինելու պէտք չկայ. իսկ այս հաստատուն խարիսխն է կենդանի լեզուի անցած շրջաններու հետազօտութիւնը այսինքն նոյն լեզուի պատմութիւնը. առանց այս պատմական ուսումնասիրութեան ո՛չ մէկ դրական արդիւնք կարելի է ձեռք բերել։ Լեզուի գիտական ուսումնասիրութիւնը պատմական քննախօսութեամբ միայն հնարաւոր է։

Չկայ լեզուական երեւոյթ մը, որու գիտական ուսումնասիրութեան համար անհրաժեշտ չդառնայ պատմականին դիմել։ Հերման Բաուլ յայտնի լեզուագիտը կ'ըսէ. «Ընդհանրապէս չեմ հասկնար, թէ ինչպէս կարելի է լեզուի մը վրայ ուղիղ դատողութիւն հետազօտել առանց վերադառնալու ընթացքի մէջ, թէ պատմականօրէն ինչպէս կատարուեր է։ Համեմատական լեզուաքանութեան հօտյ ու հոյակապ չէնքը այս խարխլի պատմական ուսումնասիրութեան վրայ կառուցուած է Ֆրանց Պոբբէն և Կրիմէն սկսած։

«Մեր խօսած ու գրած լեզուն լեցուն է այնպիսի արտայայտութիւններով, դարձուածներով, որոնց էութեան մասին նոյն լեզուն չի կրնար հաշիւ տալ, և որոնք կը բացատրուին վաղուց մոռացուած հին իրողութիւններով և որոնք կը վերապրին արդի լեզուի մէջ իբրեւ վկաներ ուրիշ դարերու։ Պատմական մեթոտն ուրեմն կը ծառայացնէ

ՆՇԱՆ ՀԱՎԳԱՅՈՒՆ

Գ. Ղուկասեան ստացած է Ա. Ղ. 1898ին Կիպրոսի մէջ կնքած պատուոյ վկայականը, որ ներկայացուած էր Ազգային Ընդհանուր Ժողովին։

Ժողովը ընդունած է Գ. Ղուկասի առաջարկը, որ Ա. Ղ. ստանայ իր վկայականը։

Ժողովը կը շարունակուի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ազգային Ընդհանուր Ժողովին մէջ Գ. Ղուկասի կողմէ կարդացուած նամակին մէջ կ՚ըսուի, որ Ա. Ղ. ստացած է Կիպրոսի Հայկական Հարցի Կեդրոնական Յանձնախումբին կողմէ պատուոյ վկայական մը։ Ան կը յայտնէ, որ Կիպրոսի Հայկական Հարցի Կեդրոնական Յանձնախումբը ստեղծուած է 1898ին, որ անդամ է Ա. Ղ.։ Ան կը յայտնէ, որ Կիպրոսի Հայկական Հարցի Կեդրոնական Յանձնախումբը ստեղծուած է 1898ին, որ անդամ է Ա. Ղ.։

Ժողովը ընդունած է Գ. Ղուկասի առաջարկը, որ Ա. Ղ. ստանայ իր վկայականը։

Ժողովը կը շարունակուի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ազգային Ընդհանուր Ժողովին մէջ Գ. Ղուկասի կողմէ կարդացուած նամակին մէջ կ՚ըսուի, որ Ա. Ղ. ստացած է Կիպրոսի Հայկական Հարցի Կեդրոնական Յանձնախումբին կողմէ պատուոյ վկայական մը

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԵՐՍԱՏՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ԿԱՐԵՎՈՐ ԾԱՆՈՒՑՈՒԹՅՈՒՆ

ՆՈՐ ՏԱՐԻ

ՆՈՐ ՏԱՐՎԱ ԱՌԹԻՎ ՄԵՐ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ ԿԲԱՑԻ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ ՍԿՍԵԼՈՒ ՄԻՋՈՑՈՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՎ ՈՒՐԻՇ ԱԶԳԵՐԻ ՀԱՐՈՒՍՏԱՑՈՒՄՆԵՐ ԵՎ ՀԱՆԴԻՍԱՎՈՐ ՆԿԱՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՈՒՆԵՑՈՂ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՄԱՐ ՄԵԾ ՊԱՏԻՎ ԵՎ ՀԱՐԳԱՆՔ ՀԱՅՏՆԻ ՄԱՐԴՈՒ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՀԱՄԱՐ ՄԵՐ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ ՈՐՈՇԵՑ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ ՏԱԼ ՆՈՐ ՀՈՍՔ ՀԱՅ

ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ ԱՂՋԱՄԱՆ

ԳԱՂՈՒՆԱՅԻՆ ԱՌԱՋԻՆ ՎԱՃԱՌՔԻ

50,000,000 Տրամդր

ԱՄԲԱՐՁԱԿ ՇԱՀԵՐՈՎ

Ընդհանուր տեղը կը գտնուի Գաղաթա-Սարայի մէջ, Գաղաթայի նաւահանգստին մօտ։ Ընդհանուր տեղը կը գտնուի Գաղաթա-Սարայի մէջ, Գաղաթայի նաւահանգստին մօտ։